

RECENSIE

In King Lear leidt blindheid tot inzicht

DOOR JOS PROP

Een oud verzonnen verhaal dat in vele versies de ronde deed, is de inspiratiebron voor Shakespeares *King Lear* (1604). Jibbe Willems heeft er een vlot bekkende bewerking van gemaakt. Met de première ervan werd de vernieuwde grote zaal van Theater aan het Vrijthof afgelopen weekend geopend.

Lear wil zijn koninkrijk onder zijn drie dochters verdelen. De twee oudsten Goneril (Sylvia Poorta) en Regan (Mieneke Bakker) eigenen zich zijn bezittingen huichelachtig toe. De jongste, Cordelia (Elisabeth De Loore) speelt dat hypocriete spelletje niet mee en wordt verbannen. Parallel aan deze geschiedenis ontrolt zich het verhaal van graaf Gloster die zich door zijn bastaardzoon Edmund (Hans Trentelman) wijs laat maken dat zijn erkende zoon Edgar (Dirk Roofthoof) het op hem gemunt heeft. De geschiedenissen van deze twee vaders grijpen als de vingers van twee handen in elkaar. Lear is ziende blind voor de werkelijke aard van zijn hypocriete dochters en bij Gloster worden de ogen uitgestoken door verraad van zijn bastaardzoon. De werkelijkheid zie je niet met je ogen, maar met de kracht van je geest, schrijft Shakespeare ons toe.

Al is *King Lear* een tragedie waarin weinig plaats is voor hoop, toch beloven de slotwoorden van de nieuwe koning Edgar betere tijden. Hij wil regeren vanuit het hart. Naast de waanzin, vermommingen en voorgewende gekte van de vertrouwelingen rond Lear, is het drama niet gespeend van absurditeiten die kwajongensachtig speels worden uitvergroot. Zoals het stuntelige klaroengeschal, de onbeschreven plastic 'brieven' en de landkaart van Lears Limburgs koninkrijk. Deze zotternijen doen overigens geen afbreuk aan de ernst van de gebeurtenissen. Humor is een wapen in tijden van ellende en zorgt voor lucht in een tragedie.

In een sober maar effectief decor en bij veelal spaarzaam strijklicht ontrolt zich de dubbele verhaallijn. De spelers zijn nagenoeg allemaal gekleed in lange jassen en laarzen die de familieoorlogen om de macht een luguber tintje geven. Wilfried de Jong is op drie fronten pregnant aanwezig. Als decorontwerper samen met Tim Scheffer, als muzikant naast Elisabeth De Loore en als de Nar van Lear die met speels gemak vileine filosofietjes rondstrooit, voor de nodige grapjasserij zorgt en in z'n eentje een complete veldslag verbeeldt.

Van de sterk acterende cast mogen Porgy Franssen als de gekwelde Gloster en de super spelende Dirk Roofthoof in de rol van Edgar niet onvermeld blijven. Naast Huub Stapel uiteraard, die in de titelrol zijn vanzelfsprekende natuurlijke

aanwezigheid op een podium excellent tot uiting brengt. Zowel in de intieme momenten als in zijn ongeremde uitbarstingen van woede en zelfmedelijden.
Gezien: King Lear Door: Toneelgroep Maastricht Waar: Theater aan het Vrijthof Nog te zien: Venlo 3/11, Weert 9/11, Maastricht 20/11, 21/11 en 10/12, 11/12 en 12/12
ãããø